

Birita W. Djurhuus

26 ár, læraralesandi

Hvat fórt tú undir at lesa?

– Í 2011 fór eg undir at lesa "Spansk, sprog og kultur" á Københavns Universitet (KU).

Hví júst hetta?

– Í miðnámsskúlanum dámdi mær væl lærugreinina spansk. Eftir, at eg var liðug við studentarskúlan, fór eg at ferðast og arbeiða í Bolivia, Peru og Ecuador. Har fall eg enn meira fyri spanska málinum og tí Latín Amerikonsku mentanini, og tí valdi eg ta útbúgvingina.

Hvussu samsvaraði upprunaliga hugsanin hjá tær av útbúgvingini við hvussu útbúgvingin veruliga var fyri teg?

– Eftir, at eg havi skift útbúgving, havi eg innsæð, at eg allarhelst burdi havt sett meg betur inni, hvat tað bar við sær at lesa "Spansk, sprog og kultur", áðrenn eg sendi umsóknina. Eg hevði lisið í bókini "Hvad kan jeg blive" og leitað á netinum. Eg fekk ta fatanina, at eg skjótt fór at læra spanska málið betur, og dreymurin var at venda aftur til Latín Amerika at arbeiða.

Men stórus partur av undirvísingini gekk fyri seg á donskum, og eg føldi ikki, at eg bleiv betri at samskifta á sponskum, í hvussu so er ikki í tann mun, sum eg væntaði. Haraftrat høvdu vit nógvar lærugreinar, ið vóru sera teoretiskar innan spanska søgu og mál, sum eg hevði torført at síggja vóru rele-

vantar fyri meg og tað eg hevði ætlanir at brúka útbúgvingina til í framtíðini.

Hví avgjórði tú av at steðga við útbúgvingini?

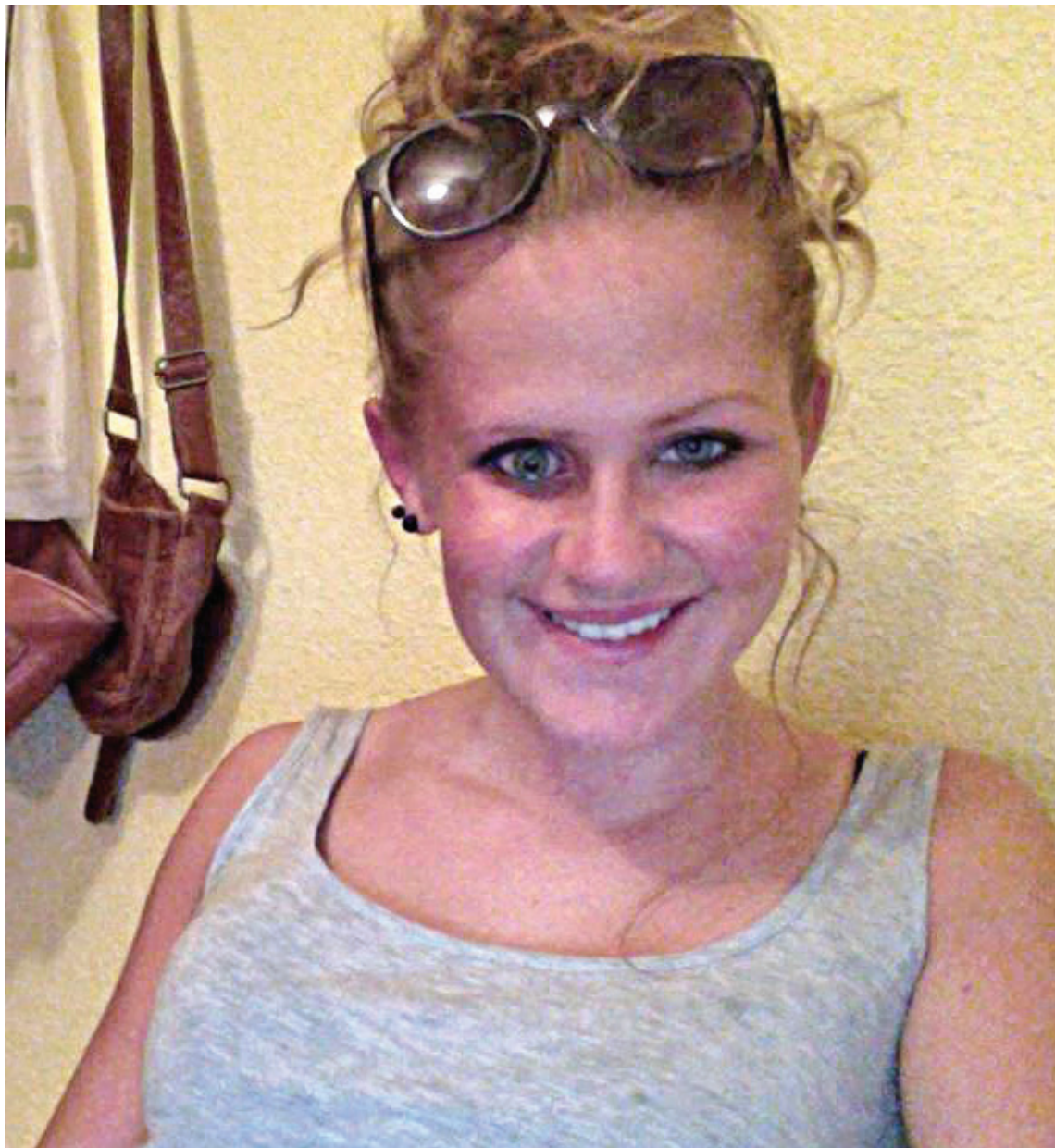
– Eftir at eg hevði tikið eitt semester í Spania, og varð blivin betur at samskifta á sponskum, uppdagaði eg, at mín áhugi fyri tí spanska málinum og mentanini, nokk heldur var eitt áhugmál enn ein yrkisleiðsleið fyri meg og valdi tiskil at steðga.

Hvat gert tú nú?

– Eg lesi til fólkháskúlaárgang á Zahle í Keypmannahavn, og dámar mær hetta sera væl. Læraraútbúgvingin hevur ein praktiskan part, sum var eitt av tí, ið eg saknaði, tá eg las á KU.

Hvørji ráð hevur tú til onnur, sum kanska ikki trívast í lesnaðinum?

– Hóast eg møguliga ikki setti meg so væl inni, hvat útbúgvingin innibær, áðrenn eg byrjaði, so kann tað – eisini við góðari fyrireiking – verða torført at vita, um tað er rætta útbúgvingin, sum ein er farin í holt við. Tað er altíð ein stórus munur á at lesa seg fram til, hvat ein útbúgvingin snýr seg um, og so veruliga at sita á skúlabeinkinum. Eg haldi tí, at tað er best at royna útbúgvingina og geva henni allan armin, men samstundis ikki verða bangin fyri at ásanna og góðtaka, um henda ikki var tann rætta hóast alt. Tað er týðningarmikið at varðveita áráðið og síðani royna okkurt nýtt.

Jón á Steig

21 ár

Hví valdi tú at taka eitt fríár?

– Mest av tí, at eg var heldur skúla-troyttur eftir trý hørð ár í Hoydølum! Ein onnur orsök er eisini tann, at man verður eggjaður til at taka eitt fríár at arbeiða, ferðast og bara 'stille og roligt' finna út av hvat mann vil í lívinum, hóast tað er vanligt í nógvum øðrum londum at fara beinleiðis undir hægri lesnað. Men eg geri tað mest fyri at sleppa at ferðast eitt sindur og ikki skula hugsa um skúla!

Hvussu nýtir tú fríari?

– Í mínum fríari havi eg valt at fjakka gjøgnum Suðuramerika og annars bara arbeiða og slappa av!

Hevur tú lagt tær ætlanir fyri framtíðina?

– Eg havi ætlað mær at fara undir hægri lesnað eftir summarfrítíðina, og annars bara arbeiða, kanska ferðast eitt sindur meir, sova leingi onkuntíð – og annað, sum ikki ber til, meðan man gongur í skúla!

Eru ætlanirnar vordnar greiðari/minni greiðar vegna fríari?

– Eg haldi vera umráðandi, at taka eitt fríár, um man ikki er heilt vísur í hvat man vil í framtíðini! Fleiri túsundtals útbúgvingar og framtíðarætlanir hava streymað gjøgnum høvdið hjá mær seinastu árin, men í ár – tá eg sjálvur kann gera tað – vil eg í grundini bara hugsa um meg sjálvan; hvat vil eg í framtíðini? Tí haldi eg, at eitt fríár avgjørt er okkurt man skal gera sær dælt av!